

OPINIONS

ELS ORDINADORS D'AL-QAIDA*Xavier Vinader***12****ESTAPE RESPON***Toni Cañís***13****L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER***Lluís Bonada***14****LA FÚCSIA DE FUCHS***Martí Domínguez***UN PROJECTE DESGAVELLAT***J. J. Pérez Benlloch***I PER QUÈ NO?***Pere Martí***15****MOLTA POLS... I POC TRELAT***Albert Hauf***16****SENSE PAPERS A RUSSIA***Llibert Ferri***DEBATS PRETESAMENT...***Toni Cañís***18****SOBRE NO RE, DE RES***Joan F. Mira***114**

El president de la Generalitat Valenciana, Eduardo Zaplana, no serà president del Comitè de les Regions de la Unió Europea, un fet que no té una gran transcendència, ja que aquest organisme no té cap capacitat de decisió, però que tenint en compte el transcurs dels fets és molt cridaner.

El passat novembre, Zaplana convocava un plenari extraordinari de les Corts Valencianes per celebrar que seria nomenat a començament d'aquest any president del Comitè de les Regions. Davant la perplexitat de l'oposició, que va criticar que es convocaren les Corts per dur a terme una sessió de fanfària, el president valencià va assegurar que el seu nomenament com a màxim dirigent d'aquest organisme era una gran notícia per als interessos dels valencians. També va dir que es disposava a potenciar el paper de les regions a Europa. No en va encertar ni una.

La segona de les seues pretensions, la del potenciament del paper de les administracions regionals a Europa, va ser descartada de soca-rel poques setmanes després per José María Aznar, el qual va deixar el discurs de Zaplana reduït a la condició de paper mullat. L'altre dels seus anuncis, el del nomenament com a president del Comitè de les Regions per a alegria dels valencians, tampoc s'ha acomplert. No passaria res si no ho haguera anunciat, ja que les negociacions als passadissos europeus són sempre complicades i volàtils, però va tenir molta pressa per rendibilitzar-ho políticament.

El més curiós, però, és que el PP ha tirat la culpa de tot als partits de l'oposició. Primer, al mes de novembre, va acusar els partits de l'oposició de boicotar els interessos dels valencians perquè tant el PSPV com Esquerra Unida havien criticat que les Corts Valencianes foren utilitzades com una simple caixa de ressonància dels missatges propagandístics del president. Ara, en la més retorçada de les piruetes retòriques, el Partit Popular ha muntat una operació de cacera contra el partit socialista amb l'argument que si Zaplana no és president del Comitè de les Regions és precisament per culpa d'ells. L'explicació dels homes d'Aznar és digna d'entrar en una antologia del disbarat.

El fet és que el Partit Socialista Europeu (PSE) té més diputats en aquest organisme europeu que el Partit Popular Europeu (PPE), que havia presentat Eduardo Zaplana. El PSE, amb majoria, va presentar el laborista Albert Bore, alcalde de Birmingham, i, com era d'esperar, va eixir elegit. A Zaplana, li tocava un premi de consolació, la primera vicepresidència de l'organisme. El PP va acusar el partit socialista de ser "deslleial a Espanya", quan, com tothom sap, a Europa funcionen les majories en funció de l'adscripció als partits i no als estats.

El PP va veure reforçat el seu desgavellat argument gràcies a un personatge que cada vegada camina més erràtic per la vida política, el president de Castella-la Manxa, José Bono, que va assegurar que, com és lògic, la representant de la seua comunitat autònoma al Comitè de les Regions votaria Zaplana. Les mesurades paraules de José Bono, que és gat vell en política i sap perfectament què diu, responen a uns interessos personals que cada vegada amaga menys, però que ataquen la línia de flotació dels socialistes valencians, un partit que no té prou problemes perquè des de fora i amb tota la frivolitat algú afegesca més llenya al foc.

El PP valencià, com no podia ser d'una altra manera, va posar la seua potent maquinària propagandística en marxa i, gràcies a la col·laboració inestimable de José Bono, va aconseguir de capgirar l'opinió pública i de convertir el ridícul polític de Zaplana en una traïció "nacional" dels socialistes.

El PP utilitza la mentida sense cap tipus de rubor, però en política no tot hauria de ser vàlid.

“El PP utilitza la mentida sense cap tipus de rubor, però en política no tot hauria de ser vàlid”

LA MENTIDA COM A ARMA POLÍTICA